

Folketingets Retsudvalg

MINISTEREN

- 9 JUNI 2006

I fortsættelse af mine tidligere besvarelser af en række spørgsmål vedrørende situationen omkring formidling af adoptivbørn fra Kina skal jeg herved orientere Retsudvalget om status på situationen pr. dags dato.

Som bekendt orienterede de kinesiske myndigheder ved brev af 17. januar 2006 Familiestyrelsen om, at man fremover kun ville modtage adoptionsansøgninger fra ansøgere, der kunne modtage et barn i alderen 0-2 år (eller børn over 6 år), da det reelt kun er disse børn, der er til bortadoption i Kina.

Familiestyrelsen pålagde på den baggrund den 15. februar 2006 de formidlende organisationer ikke at udsende yderligere sager til Kina fra ansøgere, der ikke opfyldte ovenstående krav.

Pålægget betød, at kun ansøgere med en almen godkendelse til barn i alderen 0-36 måneder kunne ansøge om barn fra Kina, hvilket har skabt en vanskelig situation for ansøgere til Kina med aldersrammer, der starter ved 12 måneder eller mere.

Den 24. februar 2006 skrev Familiestyrelsen til de kinesiske myndigheder med henblik på at få afklaret, om det var korrekt forstået, at man ikke ville modtage ansøgninger med aldersrammer, der starter ved 12 måneder eller mere, ligesom Familiestyrelsen søgte afklaret, om de kinesiske myndigheder på trods af de nye retningslinier ville formidle børn inden for godkendelserne til de ansøgere, der havde sendt ansøgning til Kina før den 15. februar 2006, uanset at der ikke i alle tilfælde var tale om ansøgninger til barn i alderen 0-36 måneder.

I slutningen af marts 2006 besluttede jeg som bekendt, at det nærmere skulle overvejes, om der kunne iværksættes et særligt initiativ for at hjælpe en nærmere afgrænset gruppe af ansøgere, der var berørt af den nye formidlingssituation.

Familiestyrelsen anmodede på den baggrund den 7. april 2006 de kinesiske myndigheder om efter omstændighederne at acceptere at modtage ansøgninger om børn i alderen 12-36 måneder fra fem navngivne familier, der alle var godkendt og på venteliste til Kina før de nye retningslinier, og om at acceptere at formidle børn til disse ansøgere inden for deres godkendelse.

Familiestyrelsen har som bekendt siden afventet svar på de to breve af 22. februar 2006 og 7. april 2006.

I mit svar på Retsudvalgets spørgsmål 349 tilkendegav jeg den 18. maj 2006, at jeg ville afvente svar fra de kinesiske myndigheder indtil den 1. juni 2006, før jeg ville bede Familiestyrelsen om at overveje andre løsninger.

Formålet med denne orientering er – i lyset af at svaret fra de kinesiske myndigheder endnu ikke er kommet - at holde Retsudvalget underrettet om de overvejelser, som jeg sammen med Familiestyrelsen nu har gjort mig om situationen for de familier, der er berørt af den nye formidlingssituation i Kina.

For så vidt angår to af de fem familier nævnt i Familiestyrelsens brev af 7. april 2006 til de kinesiske myndigheder, er jeg bekendt med, at Adoptionsnævnet på et møde den 29. maj 2006 har besluttet at ændre samrådets godkendelse, således at ansøgerne nu har fået en godkendelse til et barn i alderen 0-36 måneder. Disse ansøgere vil derfor uden videre kunne søge om barn fra Kina.

Adoptionsnævnet lagde ved afgørelserne vægt på, at ansøgerne var godkendt til et barn i alderen 12-36 måneder, at de var tilmeldt en formidlende organisation og stod på venteliste til Kina før de nye retningslinier fra Kina, og at ansøgerne var omfattet af brevet af 7. april 2006.

Adoptionsnævnet fandt på denne baggrund, at der forelå sådanne særlige omstændigheder, at der kunne meddeles aldersdispensation efter reglerne i godkendelsesbekendtgørelsens § 6, stk. 2, nr. 3, og nævnet synes altså i disse konkrete sager at have fraveget den hidtidige praksis, hvorefter de særlige omstændigheder normalt skal vedrøre forhold hos det barn, der skal adopteres. Nævnet påpegede dog også, at man fortsat ikke fandt, at ændrede formidlingsforhold i sig selv kan begrunde dispensation fra aldersreglerne.

Jeg har med tilfredshed noteret mig Adoptionsnævnets afgørelser i de to sager, ligesom jeg har noteret mig, at nævnet har rettet henvendelse til de tre øvrige familier, der var nævnt i brevet af 7. april 2006. Disse familier vil ved henvendelse til deres adoptionssamråd kunne opnå en tilsvarende dispensation, hvilket også gælder for eventuelle andre familier, der måtte opfylde de betingelser, som nævnet har lagt vægt på.

Jeg må på den baggrund konstatere, at situationen for de fem familier omfattet af brevet af 7. april 2006 heldigvis synes løst, uanset at der ikke er kommet svar fra de kinesiske myndigheder.

Tilbage er der i korte træk følgende to grupper af adoptionsansøgere, der også kan være berørt af de nye retningslinier fra Kina: ansøgere, der ikke opfylder kravet om at være godkendt og på venteliste til Kina, da de nye retningslinier kom, og ansøgere, der opfylder dette krav, men har en godkendelse, der starter ved 24 måneder eller mere.

For så vidt angår den først nævnte gruppe, er det – som jeg også tilkendegav i mit svar på Retsudvalgets spørgsmål 317 – fortsat min holdning, at man må holde fast i det almindelige udgangspunkt, at man som adoptionsansøger må tilpasse sig forholdene omkring formidlingen og træffe sine valg derefter. Dette kan også betyde, at man i nogle tilfælde må ændre et valg, som man allerede har truffet, fordi forholdene ændrer sig.

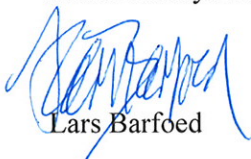
For så vidt angår den anden gruppe, er det min opfattelse, at det indledningsvist - på baggrund af Adoptionsnævnets seneste afgørelser - må afklares, hvordan nævnet vil forholde

sig til ansøgninger om dispensation til ansøgere med godkendelse til barn i alderen 24-48 måneder eller ældre.

Det bemærkes i den forbindelse, at de to afgørelser fra 29. maj 2006 jo begge vedrørte godkendelser til barn i alderen 12-36 måneder, og at der mig bekendt endnu ikke er ansøgere med højere aldersrammer, der i anledning af de nye retningslinier fra Kina har klaget til Adoptionsnævnet.

Jeg har desuden anmodet Familiestyrelsen om hurtigst muligt at arrangere et møde med de to formidlende organisationer, således at det nærmere kan drøftes, hvilke muligheder der er for dels at hjælpe de nævnte ansøgere med "høje" godkendelsesrammer, dels at anvise andre muligheder til ansøgere, der oprindeligt ønskede at adoptere fra Kina, men ikke var godkendt og havde valgt land, da de nye retningslinier trådte i kraft.

Det er min forhåbning, at vi på denne måde kan hjælpe flest muligt ansøgere, der er berørt af den nye situation.

Lars Barfoed

/Pernille Moll